

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης
Φυλῆς Ἀττικῆς

«Εὐχαριστήρια 2006»

πρὸς τιμὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α

Μέρος Α'. →

Ἑκκλησιαστικὴ Χορωδία

1. - *«Φαιδρῶς προὔπαντήσωμεν χαίροντες...»*. Ἦχος β'. Ὑμνος ὑποδοχῆς.
2. - Εἴσοδος Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ.
3. - *«Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα»*.
4. - *«Θείας πίστεως τῇ φωταυγείᾳ»*. Ἦχος γ'.
Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.
5. - Στίχοι ἐκ τῆς ἀργῆς Δοξολογίας. Ἦχος α'.
Πέτρου Πελοποννησίου, Λαρπαδαρίου τῆς Μ.Χ.Ε.
6. - *«Φῶς ἰλαρόν»*. Ἦχος πλ. α'. Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία.
Κωνσταντίνου Πρωτοφάλτου.
7. - *Ἐγκώμια Ἑορταστικὰ ὀκτώ*.
Προσόμοια. Ἦχος γ'. *«Αἶ γενεαὶ πᾶσαι»*.
Ἀκροστιχίς: «Κυπριανῶ».
Κράτημα-ἐκλογὴ εἰς τὸν αὐτὸν ἥχον.

Μέρος Β'. →

Ὁμιλία – «Χαιρετισμὸς» – Δῶρον

1. - Ὁμιλία Ἑόρτια:
«Ἡ κεντρικὴ θέσις τοῦ Γέροντος στὸν ἀγιασμὸ τοῦ Ὑποτακτικοῦ».
2. - «Χαιρετισμὸς Εὐγνωμοσύνης». Ἐκ μέρους τῶν λαϊκῶν.
3. - Προσφορὰ δώρου εἰς τὸν ἐορτάζοντα Σεβασμιώτατον Πατέρα ἡμῶν κ. Κυπριανόν. Ἱερὰ Εἰκόνα: «Τὸ Ὅραμα τοῦ Ἁγίου Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου».

Μέρος Γ'. →

Χορωδία - Ὁρχήστρα

«Ἑλληνορθόδοξη Κληρονομιά»

1. - «Δοξολογία Θεοῦ». Ἦχος πλ. α' ἐναρμόνιος.
Ρυθμὸς τετράσημος. Στίχοι καὶ μέλος Γεωργίου Βιολάκη, Πρωτοψάλτου τῆς Μ.Χ.Ε.
2. - «Κατακαυμένη πλάτανε». Ἱστορικὸ τοῦ Μοριᾶ. Ἦχος α'.
3. - Ὁργανικοὶ σκοποὶ Μακεδονίας.
4. - «Τὸ τραγούδι τοῦ βουνοῦ». Ποιμενικὸ Καλαματιανό.
Ἦχος πλ. β'. Ρυθμὸς ἐπτάσημος.

Μέρος Δ'. →

Ἀπαγγελία – Ταινία

1. - «Ὁ Δόκιμος Πατάπιος, τὸ λάδι τοῦ Ἡγουμένου καὶ ὁ Αὐγερινὸς τῆς Παναγίας».
Ἀπαγγέλει ὁ Καθηγητὴς κ. Ὀνούφριος Σῶχος.
2. - «Ὁδοιπορικὸ στὴν Ὁρθόδοξη Κένυα».
Ταινία παραγωγῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς.

Μέρος Ε'. →

Καταληκτῆρια

1. - Εὐχαριστίες.
2. - Κατακλείς ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατρὸς ἡμῶν.
3. - Πολυχρόνιον. Ἦχος β'.
4. - Διανομὴ γλυκυσμάτων καὶ εὐλογιῶν.

Τέλος
καὶ Θεῶ ἡμῶν
δόξα καὶ εὐχαριστία!

«Εὐχαριστήρια 2006»

Μέρος Α΄.

1. – «Φαιδρῶς προὔπαντήσωμεν χαίροντες...».

«Φαιδρῶς προὔπαντήσωμεν χαίροντες τὸν Χριστοῦ Ποιμένα καὶ λειτουργὸν Κυρίου ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς· τοῦτον ὑποδεξώμεθα κράζοντες, πρεσβεΐαις τῶν Ἁγίων Σου, Κύριε, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς».

2. – Εἴσοδος Σεβασμιωτάτου Πατρὸς ἡμῶν.

3. – «Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα».

4. – Ἀπολυτίκιον.

Ἄπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Κυριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

Ἦχος γ΄. Θεΐας πίστεως.

Θείας πίστεως, τῇ φωταυγείᾳ,
σκότος ἔλιπες, τῆς ἀσεβείας,
καὶ φωστὴρ τῆς ἀληθείας γεγένησαι·
ποιμαντικῶς γὰρ φαιδρύνας τὸν βίον σου,
Κυριανὲ τῇ ἀθλήσει δεδόξασαι.
Πάτερ Ὅσιε, τὸν Κτίστην ἡμῖν ἰλέωσαι,
ὁμοῦ σὺν Ἰουστίνῃ τῇ θεόφρονι.

• ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, σεβαστοὶ Πατέρες καὶ Μητέρες, ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές·

Μεῖ ἰδιαίτερη χαρὰ καὶ εὐγνωμοσύνη Σᾶς καλωσορίζουμε καὶ πάλι στὰ «*Εὐχαριστήριά*» μας.

Ἡ Ἐκδήλωση αὐτὴ ἔχει καθιερωθῆ ἀπὸ τὸ ἔτος 1976 ἀπὸ τὴν Ἀδελφότητά μας, ἐπὶ τῆ ὀνομαστικῆ ἑορτῆ τοῦ πνευματικοῦ μας Πατρὸς καὶ Καθηγουμένου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὁρωπού καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμότερα, διότι μὲ τὴν παρουσία Σας ἀπόψε τιμᾶτε γιὰ πολλοστὴ φορὰ τὸν πολυσέβαστο Γέροντα, Ὁδηγό, Πατέρα καὶ Μητροπολίτη μας, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἀδελφότητά μας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ἡ Ὅποια ἐφέτος συμπληρώνει, χάριτι Θεοῦ, σαράντα πέντε χρόνια ζωῆς. Εἶθε νὰ ἀξιωθοῦμε σὲ πέντε χρόνια, τὸ 2011, νὰ ἑορτάσουμε τὴν χρυσοῦν ἐπέτειο τῆς πεντηκονταετίας.

Ἐπικαλούμεθα ἐγκάρδια τὴν θερμὴν προστασία τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων μας, ἀλλὰ καὶ τὴν προσευχὴν Σας, γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ Προγράμματός μας, τὸ ὁποῖο ἄνοιξε ἡ Χορωδία μας μὲ τὸν Ὑμνο ὑποδοχῆς «*Φαιδρῶς προῦπαντήσωμεν χαίροντες...*» εἰς ἥχον δεύτερον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιό τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

Θὰ ἐπακολουθήσουν στίχοι ἐκ τῆς ἀργῆς Δοξολογίας, εἰς ἥχον πρῶτον, Πέτρου Πελοποννησίου, Λαμπαδαρίου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

5. - *Στίχοι Δοξολογίας.*

• ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:

Τὰ «*Εὐχαριστήρια*», ἡ ἐτήσια αὐτὴ Ἐκδήλωσίς μας, εἶναι μία ἐορτὴ ἀγάπης καὶ ἐνότητος, ἀλλὰ καὶ φωτός.

Συναντώμεθα ὅλοι, Κληρικοὶ – Μοναχοὶ – Λαϊκοί, γιὰ νὰ δώσουμε τὸν ἀσπασμὸ τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης, καὶ νὰ ἀνανεώσουμε τὸν σύνδεσμο τῆς εἰρήνης, ἐν τῷ Φωτὶ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἶναι λοιπὸν πολὺ ἐπίκαιρο νὰ ψάλῃ τώρα ἡ Χορωδία μας τὸν γνωστὸ ὕμνο ἐκ τοῦ Ἑσπερινοῦ, τὴν Ἐπιλύχνιο Εὐχαριστία: «*Φῶς Ἰλαρόν*».

Ἦχος πλάγιος τοῦ πρώτου. Κωνσταντίνου Πρωτοφάλτου.

6. – «*Φῶς Ἰλαρόν*».

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία. Ἦχος πλ. α΄.

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανόυ, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ,
ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν Σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱέ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος Σε δοξάζει.

• ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:

Θὰ ἀκολουθήσουν ὀκτὼ Ἐγκώμια Ἑορταστικά. Ἦχος τρίτος. «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι».

Τὰ νέα αὐτὰ Προσόμοια ἀποτελοῦν ἓνα ἀκόμην ποίημα καὶ μία ἀκόμην ταπεινὴ προσφορά τῆς Ἀδελφότητός μας πρὸς τὸν Σεβασμιώτατο Πατέρα καὶ Μητροπολίτη μας, εἰδικὰ γιὰ τὰ ἀποφινὰ «*Εὐχαριστήρια*».

Ἔχουν χαρακτῆρα εὐχαριστήριο καὶ προσευχητικό, ἀλλὰ καὶ ἀναγωγικό, ἐφ' ὅσον τὸ γνωστὸ κατανυκτικὸ μέλος τους μᾶς ὠθεῖ διακριτικὰ πρὸς θεῖες ἀναβάσεις.

Ἐγκώμια, λοιπὸν, Ἑορταστικά, εἰς ἦχον τρίτον, μὲ κράτημα-ἐκλογὴν εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

7. – Ἐγκώμια Ἑορταστικά.

Προσόμοια. Ἦχος γ'. Αἱ γενεαὶ πᾶσαι. Ἀκροστιχὶς «Κυπριανῶ».

Κύκλω τοῦ Ποιμένος, εὐχαριστίας ὕμνους, προσφέρωμεν Κυρίῳ!
Ἐψωσον τὰς χεῖρας, Ποιμὴν εὐλογημένε, τὰ τέκνα Σου σφραγίζων!
Πάντες δεηθῶμεν, ἐν καθαραῖς καρδίαις, ὑπὲρ τοῦ Ποιμενάρχου!
Ῥῶσιν καὶ ὑγείαν, παράσχου τὴν κατ' ἄμφω, ὦ Σῶτερ, τῷ Ποιμένι!
Ἰδεῖν Σε, ὦ Χριστέ μου, ἀξίωσον Ποιμένα, καιρῷ τῷ τῆς ἐξόδου!
Ἀπόλαυσον, ὦ Πάτερ, τοῦ κόπου τῶν χειρῶν Σου,
καὶ χαίρε ἐν Κυρίῳ!

Δόξα.

Ναμάτων Σου, Θεέ μου, τῇ δρόσῳ καταρδεύεις,
Πατρὸς ἡμῶν καρδίαν!

Καὶ νῦν.

ᾠ Μῆτερ καὶ Παρθένε, Πατρὸς ἡμῶν καρδίαν,
πλήρωσον εὐφροσύνης!

Μέρος Β΄.

• ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:

Ευχαριστοῦμε θερμότατα τὴν ἐκκλησιαστικὴ μας Χορωδία, ἡ ὁποία μᾶς προετοίμασε, ὥστε – μὲ τὴν χάρι τῆς προσευχῆς – νὰ προσεγγίσουμε ὅσα θὰ ἐκαλουθήσουν.

Ἐφέτος, τὸ κύριο θέμα τῶν «*Εὐχαριστηρίων*» μας ἀναφέρεται στὸ τόσο οἰκεῖο θέμα τῶν Μοναχῶν, δηλαδὴ τὴν εὐλογημένη Ὑπακοή, μέσα ὁμῶς ἀπὸ μία νέα, ἀρκετὰ *προχωρημένη* προοπτικὴ.

Ὁ Ὅμιλητὴς καλεῖται ἀπόψε νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ: γιατί εἶναι *κεντρικὴ ἡ θέσις τοῦ Γέροντος στὸν ἀγιασμὸ τοῦ Ὑποτακτικοῦ*; καὶ πῶς νοεῖται ἡ *κεντρικότης* αὐτὴ μέσα στὴν Πατερικὴ Παράδοσι.

Παρακαλῶ τὸν πατέρα Κυπριανὸ νὰ προσέλθῃ στὸ Βῆμα, προκειμένου νὰ μᾶς ἀναπτύξῃ τὸ κρίσιμο καὶ ἐνδιαφέρον αὐτὸ θέμα.

1. – Ὅμιλητής. Πανηγυρικὸς τῆς ἡμέρας.

«Εὐχαριστήρια 2006»

Ἡ κεντρικὴ θέσις τοῦ Γέροντος
στὸν ἁγιασμὸ τοῦ Ὑποτακτικοῦ

Διὰ Πράξεως καὶ Θεωρίας
πρὸς τὸ Φῶς τῆς Ἐσχατολογικῆς Βασιλείας

*Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα μας
καὶ πολυσέβαστε πνευματικέ μας Πατέρα·
Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς·
Σεβαστοὶ Πατέρες καὶ Μητέρες·
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές·*

α. Τόλμημα ἢ προσέγγισις

ΕΛΠΙΖΩ εἰλικρινὰ στίς προσευχάς Σας, προκειμένου νὰ εἰσέλθω σὲ
μία πολὺ δύσκολη περιοχὴ τῆς ζωῆς τῶν Μοναχῶν καὶ νὰ προσεγγί-
σω ἐμπειρίες πνευματικῆς πράγματι ὑψηλότατες.

Βεβαίως, ὁμολογῶ ἐκ προοιμίου, ὅτι ἀποτελεῖ κυριολεκτικὰ *τόλμημα*
ἐκ μέρους μου ἢ προσέγγισις αὐτῆ· ἐν τούτοις, ἡ φύσις τοῦ ἀποψινοῦ
θέματος μὲ ὠθεῖ καὶ παρακινεῖ νὰ προχωρήσω, αὐτομεμφόμενος,

ζητῶν τὴν ἐπέκειά Σας καὶ ἐπικαλούμενος τὴν βοήθεια τόσο τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, ὅσο καὶ τῶν Προστατῶν μας Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

Κατὰ τὸ παρελθόν, ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ, εἶχε δοθῆ ἡ εὐκαιρία νὰ ὁμιλήσουμε ἐκτενῶς γιὰ τὴν «*Αναγκαιότητα τῆς Πνευματικῆς Πατρότητος*»¹ γιὰ τὴν μεγάλη δηλαδὴ σημασία τοῦ πνευματικοῦ Πατρός, τοῦ Γέροντος, στὴν ἐν Χριστῷ γέννησι καὶ ἀναγέννησί μας.

Ἐπομένως, τί θὰ εἶχαμε νὰ προσθέσουμε τώρα στὸ κεφαλαῖῶδες αὐτὸ ζήτημα; Καὶ γιατί, ἄρα γε, τοῦτο θὰ ἀποτελοῦσε *τόλμημα*;

Ἡ ἀπάντησίς μας εἶναι, ὅτι τώρα βασιζόμενοι στὰ θεμέλια τῶν ἀναφορῶν ἐκείνων, δηλαδὴ στὴν *Πρᾶξι*, θὰ προχωρήσουμε στὸ οἰκοδόμημα, δηλαδὴ στὴν *Θεωρία*· στὸ πῶς δηλαδὴ βιώθηκε, μὲ τρόπο πάντοτε συγκλονιστικό, ἡ ἀναγκαιότης τοῦ Γέροντος, ὡς *κεντρικοῦ προσώπου*, στὸν ἀγιασμό καὶ τὴν θέωσι τοῦ Μοναχοῦ, τοῦ Ὑποτακτικοῦ.

Πῶς λοιπὸν, δὲν θὰ χαρακτηρίζοταν ὡς *τόλμημα* ἡ εἴσοδος αὐτῆ στὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων τῆς μοναστικῆς ἐμπειρίας; Πῶς, ἄρα γε, δὲν θὰ ἦταν *τολμηρὸ* νὰ περιγράψουμε τίς ὑψηλότετες αὐτὲς ἐμπειρίες, μάλιστα ἀπευθυνόμενοι σὲ λαϊκοὺς, ὅσο καλοπροαίρετοι καὶ ἂν ἦσαν αὐτοί; Καὶ ποῖο θὰ ἦταν τελικὰ τὸ πνευματικὸ *μήνυμα* πρὸς αὐτούς;

Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ σύνθετη *πρόκλησι*, τὴν ὁποία ὀφείλω ἀπόψε νὰ ἀντιμετωπίσω· ἔχω ἐπιλέξει, ὡς τὰ καλύτερα μέσα προσπελάσεως στὴν δύσκολη αὐτῆ περιοχὴ, τὴν συντομία καὶ τὴν λιτότητα, χωρὶς θεωρητικὲς πτήσεις καὶ ἀναλύσεις.

β. Τὸ Ὅραμα τοῦ Ὁσίου Συμεῶν

ΕΝ ΠΡΩΤΟΙΣ, θὰ πρέπει νὰ διευκρινίσω, τί ἐννοοῦμε ὅταν ὑποστηρίζουμε, ὅτι ἡ θέσις τοῦ Γέροντος εἶναι *κεντρικὴ* στὸν ἀγιασμό τοῦ Ὑποτακτικοῦ.

Ἄς ἀνατρέξουμε τὸν περίφημο Βίο τοῦ Ἁγίου Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου.

Ὁ Ἅγιος Συμεῶν, αὐτὸς ὁ ἐραστὴς τοῦ θείου Φωτὸς καὶ ὁ ποιητὴς τοῦ θείου Ἔρωτος, ἔζησε στὴν Κωνσταντινούπολι, ὅπου ἐκοιμήθη τὴν 12η Μαρτίου τοῦ ἔτους 1037, διέπρεψε ὡς Μοναχὸς καὶ Νηπτικὸς Πατήρ, ἀποτελεῖ δὲ αἰώνιο πρότυπο Ὑποτακτικοῦ, ἀφωσιωμένου στὸν Γέροντά του.

Πνευματικὸς του Ὁδηγὸς καὶ Διδάσκαλος ἦταν ὁ ξακουστὸς Μοναχὸς Συμεῶν ὁ Στουδίτης, ὁ ἐπιλεγόμενος Εὐλαβῆς.

Νεαρὸς, λαϊκὸς ἀκόμη, ὁ Ὅσιος Συμεῶν εἶχε παραδώσει τὸν ἑαυτό του στὸν Γέροντά του καὶ ἀκολουθοῦσε μὲ ἐμπιστοσύνη τίς ὁδηγίες

του γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχῆς του, τὸν φωτισμὸ τῆς καρδιάς του καὶ τὴν ἀπόκτησι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἶχε περάσει ὀλίγος καιρὸς, ἀφ' ὅτου κατὰ τὴν ἑσπερινή του προσευχή, ἢ ὁποία παρατεινόταν ὡς τὰ μεσάνυκτα, προσέφερε στὸν Κύριο καὶ τὴν Θεοτόκο ἐγκάρδιες προσευχές, γονυκλισίες, δάκρυα καὶ στεναγμούς.

Μία νύκτα, ἐνῶ προσευχόταν,

«εἶδε νὰ λάμπει ξαφνικὰ ἐπάνω του Φῶς ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς· Φῶς καθαρὸ καὶ πλούσιο ποὺ καταφώτισε τὰ πάντα καὶ τὰ ἔκανε καθαρὰ σὰν νὰ ἦταν ἡμέρα... Κι ἐνῶ βρισκόταν σ' αὐτὸ τὸ Φῶς, εἶδε ἓνα εἶδος φωτεινῆς νεφέλης στὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀμορφῆς καὶ ἀσχημάτιστης καὶ γεμάτης ἀπὸ τὴν ἄρρητη δόξα τοῦ Θεοῦ. Στὰ δεξιὰ αὐτῆς τῆς νεφέλης ἔβλεπε νὰ στέκεται – τί φρικτὸ ὄραμα! – ὁ πνευματικὸς πατέρας του Συμεὼν ὁ Εὐλαβῆς» καὶ «νὰ κοιτάζει προσεκτικὰ τὸ θεῖο ἐκεῖνο Φῶς καὶ νὰ τὸ παρακαλεῖ ἀπερίσπαστα...»^{2,2α}.

Ἐπικαλοῦμαι τὴν ἰδιαίτερη προσοχή Σας!...

Ἐδῶ, μᾶς παρουσιάζεται μία σπάνια θεωτικὴ ἐμπειρία, μία καταπληκτικὴ ἀποκάλυψις: ὁ Ὑποτακτικὸς, ἐν ὥρᾳ προσευχῆς, «ἦτο ὀλοκληρωτικῶς βυθισμένος εἰς τὸ αὔλον Φῶς καὶ ἐφαίνετο ὅτι ἐγίνετο καὶ ὁ ἴδιος Φῶς»³· κατόπιν «εἶδεν ἄλλο Φῶς πολὺ λαμπρότερον ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ τὸν περιέβαλλε»³ καὶ «τὸν Γέροντά του νὰ στέκεται στὰ δεξιὰ τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ»⁴!

Ὁ Ἅγιος Συμεὼν ἐνώνεται μὲ τὸν Θεό, γίνεται κατὰ χάριν Θεός, μαζὶ ὅμως μὲ τὸν πνευματικὸ του Ὁδηγό, ὁ ὁποῖος τὴν στιγμή ἐκείνη προσεύχεται γι' αὐτόν!...

Στὸ κέντρο τῆς Πράξεως, ἢ Ὑπακοῆ καὶ ὁ Γέροντας· στὸ κέντρο τῆς Θεωρίας, ἢ ὄρασις τοῦ Φωτὸς καὶ τοῦ Γέροντος!...

Ὑψηλοτάτη ἐμπειρία, τὴν ὁποία δὲν θὰ σχολιάσουμε περαιτέρω, ἐφ' ὅσον οἱ ἐπόμενες ἀναφορὲς ἐλπίζω, ὅτι θὰ ἀπαντήσουν οἱ ἴδιες σὲ ὅλα τὰ ἐγειρόμενα ἐρωτήματα.

γ. Τὸ Ὅραμα τῆς Μοναχῆς Ταϊσίας

Θ **Α ΣΑΣ** παρακαλοῦσα τώρα, νὰ ἀνατρέξουμε στὸν θαυμάσιο Βίο τοῦ Στάρετς Νεκταρίου· ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς τελευταίους Στάρετς τῆς Ὀπτινα καὶ ἐκοιμήθη τὴν 29ην Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1928.

Κατὰ τὴν πρώτη κρίσιμη περίοδο τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ ἀθεϊσμοῦ στὴν Ἁγία Ρωσία, ἡ Μοναχὴ Ταϊσία ἀπὸ τὴν Μόσχα ἐγνώρισε τὸν Στάρετς Νεκτάριο· ὁ Ἅγιος Γέροντας τῆς ἐδίδαξε τὴν *Προσευχὴ τοῦ Ἰησοῦ* καὶ τὴν καθωδηγοῦσε στὴν *Νοερὰ Ἐθλησι*.

Τὸν Αὐγούστο τοῦ 1918, ἡ Ταϊσία φιλοξενήθηκε στὴν Ὀπτινα, ὅπου ἀξιώθηκε μιᾶς συγκλονιστικῆς *ἀποκαλύψεως*.

Διηγεῖται ἡ ἴδια:

«Μιὰ φορὰ ποὺ ἄρχισα νὰ προσεύχομαι μὲ συντετριμμένη καρδιά, ἀφοσιώθηκα τόσο στὴν Εὐχὴ, ὥστε λησμόνησα ἀκόμη καὶ τὴν ὑπαρξή μου. Ξαφνικὰ αἰσθάνθηκα πὼς ἡ ψυχὴ μου ἦταν στὰ χέρια τοῦ Γέροντα καὶ πὼς στεκόμαστε μαζί μπροστὰ στὸν Κύριο. Ναί, ἐγὼ ἡ ἀνάξια ἐζήσα αὐτὴν τὴν ἐμπειρία! Εἶδα ἓνα θαυμαστὸ Φῶς κι ἐνίωσα πὼς ἤμουν δεμένη σφιχτὰ μὲ τὸν Γέροντα καὶ πὼς αὐτὸς ἰκέτευε τὸν Κύριο γιὰ μένα. Δὲν τολμοῦσα νὰ κοιτάξω πρὸς τὸ Φῶς, ἀλλὰ ταπεινά, μὲ φόβο, αἰσθανόμουν τὴν μηδαμινότητά μου, καὶ ἰκέτευα: "Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Γιὲ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με τὴν ἀμαρτωλή"...»⁵.

Ἐδῶ, ἔχουμε μία ἐκπληκτικὴ καὶ πάλι *ἀποκάλυψη*, ἡ ὁποία εἶναι μὲν συγγενὴς πρὸς τὴν *ἀποκάλυψη* τοῦ Ὁσίου Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου, περιέχει ὅμως ἓνα ἐπὶ πλέον θαυμαστὸ στοιχεῖο: ἡ Ὑποτακτικὴ καὶ ὁ Γέροντας εἶναι βεβαίως μέσα στὸ Ἄκτιστο Φῶς καὶ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ *«ἡ ψυχὴ τῆς ἦταν στὰ χέρια τοῦ Γέροντα»*, καὶ αὐτὴ *«ἦταν δεμένη σφιχτὰ μὲ τὸν Γέροντα»*!...

Εἶναι σαφεστάτη ἡ ὑπόμνησις τῆς διδασκαλίας τῶν Ἁγίων Πατέρων: ὁ Ὑποτακτικὸς πορεύεται ἀπὸ τῆς *Πράξεως* πρὸς τὴν *Θεωρίαν* διὰ τοῦ Γέροντος καὶ μαζί μὲ τὸν Γέροντα.

Αὐτὸ ἀποτελεῖ *νόμον πνευματικὸν* καὶ μάλιστα ἀπαράβατον, ὅπως θὰ διαπιστώσουμε ἀπὸ τὴν ἀκόλουθη καὶ τελευταία μας ἀναφορά.

δ. Τὸ Ὅραμα τοῦ Μοναχοῦ

ΕΝΑΣ σύγχρονός μας ἐπιφανῆς Ἁγιορείτης Γέροντας διηγεῖται τὸ ἐξῆς πολὺ κατανυκτικὸ γεγονός, τὸ ὁποῖο συνέβη κατὰ τὴν δεκαετία τοῦ '70.

Ἐνα πνευματικὸ τοῦ παιδὶ τοῦ εἶχε ἀντιλογῆσει σὲ κάποιο θέμα καὶ ὀπωσδήποτε τὸν εἶχε λυπήσει.

Τὴν ἐπαύριον, ὁ Ὑποτακτικὸς μὲ βαθεῖα μετάνοια ἐζήτησε συγχώρησι ἀπὸ τὸν Γέροντα καὶ τοῦ διηγήθηκε τί εἶχε συμβῆ ἀποβραδύς:

«Μετὰ τὴν λύπη ποῦ σᾶς προξένησα, πῆγα νὰ κοιμηθῶ, ἀλλὰ δὲν μὲ εἶχε πάρει ὁ ὕπνος. Δὲν ξέρω πῶς μοῦ συνέβη καὶ εἶδα, ὅτι βρέθηκα σὰν στὸν Ἱερὸ Γολγοθᾶ καὶ εἶδα τὸν Χριστὸ ἐπάνω στὸν Σταυρό, Ἐσταυρωμένο, ἀκριβῶς σὲ φυσικὸ μέγεθος, ζωντανότατο καὶ ἀπὸ τὶς πληγές Του ἔτρεχε αἷμα. Ἐγώ, μόλις εἶδα τὸν Χριστὸ στὸν Σταυρὸ ἐπάνω, ἄρχισα νὰ βάζω μετάνοιες, νὰ Τὸν παρακαλῶ νὰ μοῦ συγχωρέση ὅλα μου τὰ ἁμαρτήματα καὶ ἔλεγα διάφορα λόγια μὲ μετάνοια καὶ ἀγάπη. Καὶ ἔτσι,... ὅπως ἔκανα μετάνοιες καὶ Τὸν κοίταζα, βλέπω νὰ μοῦ κἀνη νεῦμα νὰ κοιτάξω δεξιὰ Του. Κοιτάζω δεξιὰ καὶ βλέπω ἐσᾶς [Γέροντα] νὰ στέκεσθε ἐκεῖ. Τότε μοῦ εἶπε ὁ Χριστός: “Ἐὰν δὲν σὲ συγχωρέση αὐτός, ὁ πνευματικὸς σου Πατέρας, ὁ διάκονος καὶ τὸ στόμα Μου, ἐγὼ δὲν σὲ συγχωρῶ! Δι’ αὐτοῦ θὰ ἔλθῃ ἡ συγχώρησις σὲ σένα”. Ἐγὼ πάλι ἔβαζα μετάνοιες καὶ ἔκλαιγα... Καὶ πάλι μοῦ ἔλεγε, ὅτι μόνο δι’ αὐτοῦ θὰ συγχωρεθῆς»⁶.

Στὴν ἀποκάλυψι αὐτῆ, νομίζω ὅτι ἐπισφραγίζεται ἀβίαστα ἡ *κεντρικὴ θέσις* τοῦ Γέροντος στὸν Ἁγιασμὸ τοῦ Ὑποτακτικοῦ.

Αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Σωτήρας μας δὲν παρακάμπτει τὸν Γέροντα, τὸν ὁποῖο μάλιστα χαρακτηρίζει ὡς «*διάκονο*» καὶ «*στόμα*» Του!

Ὁ μετανῶν Ὑποτακτικὸς δὲν ἐπανασυμφιλιώνεται μὲ τὸν Θεό, παρακάμπτοντας τὸν Γέροντα· δὲν ἐνώνεται μὲ τὸν Θεὸ καὶ δὲν βλέπει τὸ ἔλεός Του, χωρὶς τὸν Γέροντα.

Διὰ μέσου τοῦ Γέροντος καὶ ἐν τῇ ἐνώσει μὲ τὸν Γέροντα θὰ εὐοδωθῇ ἡ διάβασις ἀπὸ τῆς *Πράξεως* στὴν *Θεωρία*.

ε. Δύο μηνύματα

ΔΕΝ ἐπιθυμῶ νὰ Σᾶς κουράσω περισσότερο· ἔχω τὴν αἴσθησι ὅτι οἱ τρεῖς αὐτὲς *ἀποκαλύψεις* ἔχουν ἕναν προφανῆ σύνδεσμο καὶ ὑπομνηματίζουν ἄριστα τὸ θέμα τῆς ἀποψινῆς μας *Συνάξεως*.

Ἐν κατακλειδί, γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: πῶς εἶναι, ἄρά γε, δυνατόν νὰ συνοψίσουμε ἀπλᾶ καὶ κατανοητὰ τὰ *μηνύματα* τῶν *ἀποκαλύψεων* αὐτῶν;

Πρωτίστως, θὰ πρέπει νὰ δηλωθῇ, ὅτι τὰ *μηνύματα* εἶναι πολλὰ.

Ἄς εἶναι εὐλογημένο τὸ Ὄνομα τοῦ Κυρίου μας, ὁ Ὅποιος μᾶς ἀποκαλύπτει τοιαῦτα *μυστήρια*, προκειμένου νὰ φωτισθοῦμε, νὰ

κατανυγοῦμε καὶ νὰ ἐνισχυθοῦμε στὸν ἀγῶνα μας γιὰ τὴν *κάθαρσι*, τὸν *φωτισμὸ* καὶ τὴν *θέωσί* μας.

Τὰ *μηνύματα* λοιπὸν εἶναι πολλά· θὰ τονίσω ὅμως ἐπιγραμματικὰ δύο μόνον.

α) Ἡ προσπάθειά μας γιὰ τὴν τήρησι τῶν θείων ἐντολῶν, ἡ ὁποία περικλείεται στὰ ὅρια τῆς *Ὁρθοδόξου Ἀσκήσεως*, δὲν ἀποτελεῖ αὐτοσκοπὸν.

Οἱ πολυειδεῖς ἀγῶνες μας, γιὰ τὴν ἄσκησι τῆς ταπεινώσεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀγνότητος συγκροτοῦν τὴν *Πράξι*.

Διὰ μέσου τῆς *Πράξεως* θεραπεύεται βεβαίως τὸ *τριμερὲς τῆς ψυχῆς*, καθαρίζεται ἡ *καρδιά* μας, ἀλλὰ τὸ ζητούμενον, ὁ στόχος μας εἶναι ὁ *φωτισμὸς* καὶ ἡ *θέωσις*, δηλαδὴ ἡ *θεωρία* μὲ κέντρο τὴν *καρδιακὴ προσευχή*.

Ὅταν λείπη ἡ ἐπίγνωσις τῆς κεφαλαιώδους αὐτῆς ἀληθείας, ὅταν λησμονοῦμε τὸν στόχο μας, τότε ἀνάγουμε τὴν *Πράξι* σὲ αὐτοσκοπὸ, τὴν ἀπολυτοποιοῦμε, ὀλίγον δὲ κατ' ὀλίγον ἐκπίπτουμε στὴν τυπολατρία, δηλαδὴ σὲ μίαν ἀφυδατωμένην *πνευματικότητα*, μία *πνευματικότητα* μὲ σῶμα χωρὶς ψυχὴ, χωρὶς οὐσία καὶ *ἐσχατολογικὴ διάστασι*.

β) Τὸ κέντρο τῆς *Πράξεως* εἶναι ἡ Ἑπακοή· ὅταν ἡ Ἑπακοὴ ἀσκήται μὲ τρόπο θεάρεστο, ὅλες οἱ ἅγιες ἀρετὲς κινοῦνται γύρω ἀπὸ τὸ κέντρο αὐτὸ μὲ θαυμαστὴ ἀρμονία, ὅπως στὸ ἡλιοκεντρικὸ σύστημα.

Ἐφ' ὅσον διατηρηθῇ ἡ ἀρμονία αὐτῆ, ἡ *Πράξις* τέμνει ὁλονὲν καὶ περισσότερο τὴν *Θεωρία*, ἕως ὅτου τὰ δύο κέντρα *Πράξεως* καὶ *Θεωρίας*, ἡ Ἑπακοὴ καὶ ἡ *Καρδιακὴ Προσευχή*, ταυτισθοῦν.

Στὴν θεωτικὴ αὐτὴ πορεία καὶ στὴν θεωτικὴ ἐμπειρία τῆς ταυτίσεως τῶν δύο αὐτῶν κέντρων, τὸ πρόσωπο τοῦ Γέροντος, ὅπως εἶδαμε προηγουμένως, ἔχει *κεντρικὴ θέσι*.

Τὴν *θέσι* αὐτὴ ἔχει θεσμοθετήσει ὁ Κύριός μας· τὴν *θέσι* αὐτὴν σέβεται – ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ – ὁ Κύριός μας· τὴν *θέσι* αὐτὴ δὲν τὴν παρακάμπτει ὁ Κύριός μας, ὅταν πρόκειται νὰ ἐκχύσῃ τὸ ἔλεός Του στὸν Ἑποτακτικό.

* * *

ΤΕΛΕΙΩΝΩ, ἀπευθύνοντας ἐγκάρδιες εὐχαριστίες στὸν Γέροντά μας, τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας, διότι οἱ ἅγιες εὐχὲς καὶ ὁδηγίες του μᾶς ἔχουν μῆσει στὰ ὑψηλότετα αὐτὰ μυστήρια τῆς *Πράξεως* καὶ τῆς *Θεωρίας*.

Ἡ Παναγία Μητέρα μας καὶ οἱ τιμῶμενοι Ἅγιοί μας Κυπριανὸς καὶ Ἰουστῖνα, εὐχόμεθα ταπεινὰ καὶ εὐλαβικά, νὰ τὸν διατηροῦν γιὰ πολλὰ

ἀκόμη χρόνια ἀκμαῖο, εὐδιάθετο καὶ δραστήριο, ὥστε – σὰν ἄλλος Μωϋσῆς – νὰ μᾶς ὀδηγή ὑπομονετικά πρὸς τὴν Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας· νὰ μᾶς καθοδηγή διὰ *Πράξεως* καὶ *Θεωρίας* πρὸς τὸ Φῶς τῆς Ἐσχατολογικῆς Βασιλείας. Ἀμήν.

Εὐχαριστῶ!
+παπα-Κυπριανὸς

9/22.10.2006

1. Ἁγιοκυπριανιτῶν Πατέρων, Λόγοι Περὶ Ὑπακοῆς, τεύχος 5', Ἡ ἀναγκαῖα τῆς πνευματικῆς Πατρότητος, Φυλὴ Ἀττικῆς 1999.
2. Ἀρχιμ. Συμεὼν Π. Κούτσα (ἐπιμελ.), Νικήτα τοῦ Στηθάτου, Βίος καὶ Πολιτεία τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου, σελ. 60, ἐκδόσεις «ΑΚΡΙΤΑΣ», Ἀθήνα 1996.

«Φῶς ἄνωθεν εἶδε λάμπαν ἐξαίφνης ἐξ οὐρανῶν ἐπ' αὐτὸν εἰλικρινές τε καὶ ἄπλετον τὸ πᾶν τε καταφωτίσαν καὶ καθαρὰν ὥσπερ ἡμέραν ἀπεργασάμενον... Ἐν γοῦν τῷ τοιοῦτῳ φωτὶ ἐνεργούμενος εἶδε, καὶ ἰδοὺ εἶδος φωτεινοτάτης νεφέλης ἀμόρφου τε καὶ ἀσχηματίστου καὶ πλήρους ἀρρήτου δόξης Θεοῦ εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἐκ δεξιῶν δὲ τῆς τοιαύτης νεφέλης ἰστάμενον ἑώρα τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Συμεῶν τὸν Εὐλαβῆ – ὦ τοῦ φρικτοῦ ὀράματος! – ...», «ἐνατετιζόντά τε ἀκλιῶς τῷ θείῳ ἐκείνῳ φωτὶ καὶ αὐτοῦ ἀπερισπάστως δεόμενον» (§ 5).

- 2a. «Τὰ περιστατικὰ ποὺ μᾶς διηγεῖται ἐδῶ ὁ Νικήτας [Στηθάτος] (§§ 3 καὶ 5) ἀναφέρονται ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Ἅγιο Συμεὼν στὴν Κατήχηση 22, στχ. 22-128. Τὰ ἀποδίδει σὲ κάποιον νέο μὲ τὸ ὄνομα Γεώργιος. Ὡστόσο εὐκολὰ ἀντιλαμβανόμαστε ὅτι κάτω ἀπὸ τὸ ὄνομα αὐτὸ ὁ Συμεὼν ἐκρυψε τὸν ἑαυτό του γιὰ λόγους ταπεινοφροσύνης».

(Ἀρχιμ. Συμεὼν Π. Κούτσα, αὐτόθι, σελ. 55, ὑπόσημ. 6).

3. Ὁσίου Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου, Κατήχησις/Λόγος ΚΒ', στχ. 97-99 καὶ στχ. 102-103:

«Ὀλως φωτὶ αὐτῷ συνῶν καὶ τῷ δοκεῖν αὐτὸς φῶς γενόμενος» «ἄλλο φῶς ἐθεάσατο ὑπὲρ τὸ πλησιάζον τρανότερον».

- Βλ. Ἄπαντα τῶν Ἁγίων Πατέρων, Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου, τ. 3, σελ. 20-33 (νεοελλην. ἀπόδ.), σελ. 230-239 (κείμεν.), ἐκδόσεις «Ὠφελίμου Βιβλίου», Ἀθήνα 1977.

4. Ἀρχιμ. Συμεὼν Π. Κούτσα, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 60-61:

«Τὸν αὐτοῦ Πατέρα ἐκ δεξιῶν παρεστῶτα τῆς δόξης ὀρών τοῦ Θεοῦ» (§ 5).

5. Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου, Ὁ Ὁσιος Νεκτᾶριος – Ὁ τελευταῖος μεγάλος Στάρετς τῆς Ὀπτινα, σελ. 159-160, Κάλαμος Ἀττικῆς 2003.

6. Γέροντος Ἐφραίμ Φιλοθεΐτου, Ἡ Τέχνη τῆς Σωτηρίας, Ὁμιλία Ζ' (10.12.1977), Ὑπακοὴ καὶ πνευματικὸς ἀγώνας, τ. Α', σελ. 114-115, ἐκδοσις Ἱερᾶς Μονῆς Φιλοθέου, Ἅγιον Ὅρος 2005.

● ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:

Εὐχαριστοῦμε θερμὰ τὸν πατέρα Κυπριανό, διότι μὲ τὴν τόσο πνευματικὴ Ὁμιλία του μᾶς ἐμύπησε στὸ μεγάλο πράγματι μυστήριο τῆς πορείας μας *πρὸς τὸ Φῶς τῆς Ἐσχατολογικῆς Βασιλείας διὰ Πράξεως καὶ Θεωρίας.*

Ἄς μὴ λησμονοῦμε ποτέ, ὄχι μόνον οἱ Μοναχοὶ-Ἵποτατικοί, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐνάρετοι λαϊκοί, ποὺ ἔχουν πάρει στὰ σοβαρὰ τὸ θέμα τῆς σωτηρίας τους, ὅτι πορευόμεθα ἀπὸ τῆς Πράξεως πρὸς τὴν Θεωρίαν διὰ τοῦ πνευματικοῦ Πατρὸς καὶ μαζὶ μὲ Αὐτόν· διὰ μέσου τοῦ Γέροντος καὶ ἐν τῇ ἐνώσει μὲ τὸν Γέροντα, θὰ εὐδοωθῆ ἡ διάβασις ἀπὸ τῆς Πράξεως πρὸς τὴν Θεωρία.

* * *

Ὅμως, τὸ Πρόγραμμά μας συνεχίζεται.

Οἱ λαϊκοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί μας, οἱ ὅποιοι ἀνήκουν στὴν εὐρύτερη οἰκογένεια τῶν Ἁγιοκυπριανιτῶν, θὰ ἤθελαν – ὅπως πάντοτε – νὰ συμμετάσχουν καὶ αὐτοὶ μὲ τὸν τρόπο τους στὴν ἀποψινή μας χαρά.

Ἔνας «*Χαιρετισμὸς Εὐγνωμοσύνης*» πρὸς τὸν Σεβασμιώτατο Πατέρα μας ἐκ μέρους των εἶναι ὡπωςδήποτε καλοδεχούμενος καὶ βεβαίως μέσα στὶς προοπτικὲς τῶν «*Εὐχαριστηρίων*» μας.

Παρακαλῶ τὸν ἀγαπητὸ μας κύριο Γεώργιο Τεπετζικιώτη, παλαίμαχο Ἁγιοκυπριανίτη, νὰ προσέλθῃ στὸ Βῆμα.

2. – «*Χαιρετισμὸς Εὐγνωμοσύνης*».

«Εὐχαριστήρια 2006»

Χαιρετισμὸς Εὐγνωμοσύνης
ἐκ μέρους τῶν λαϊκῶν
πνευματικῶν τέκνων

(9.10.2006)

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα μας·

Πολυσέβαστε πνευματικέ μας Πατέρα·

Ὅς παρακαλῶ νὰ μὲ εὐχηθεῖτε, ὥστε νὰ φέρω σὲ αἴσιο πέρας τὴν διακονία ποὺ μοῦ ἀνέθεσαν ἀπόψε οἱ λαϊκοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, τὰ πνευματικά Σας τέκνα, τὰ ὁποῖα εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας γιὰ τὴν τιμὴ καὶ ἐμπιστοσύνη τους.

■ Ἐφέτος, τὸ Μοναστήρι μας συμπληρώνει 45 χρόνια ζωῆς. Γιὰ μισὸ περίπου αἶωνα, ἡ θεοῖδρυτη αὐτὴ *Πηγὴ τοῦ Πνεύματος* δὲν ἔπαψε νὰ μᾶς ποτίζει μὲ τὰ ζωηφόρα νάματα τῆς Πατερικῆς Διδασκαλίας καὶ τοῦ Πατερικοῦ Ἠθους.

■ Καὶ συμβαίνει τοῦτο τὸ παράδοξο: ἡ *Πηγὴ* αὐτὴ, ἡ πηγὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ὅσο μᾶς δίνει ἀπὸ τὸ Ὑδωρ τῆς Ζωῆς, τόσο καὶ πλουτίζει ἀπὸ δωρεὰς πνευματικῆς, τόσο καὶ περισσότεροι προστρέχουν σὲ Αὐτὴν γιὰ νὰ ξεδιψάσουν καὶ ἀναζωογονηθοῦν.

■ Πρόκειται πράγματι για μεγάλο θαῦμα τῆς Δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, τοῦ ὁποίου μάρτυρες εἴμαστε ὅλοι καὶ ἡ ταπεινὴ μας προσευχὴ εἶναι νὰ μὴν ἐπιτρέψει ὁ Κύριος, γιὰ τὶς ἁμαρτίες μας, νὰ στερήσει ἡ ἀγία αὐτὴ *Πηγὴ*, ἀλλὰ νὰ τὴν διατηρήσει ὡς τὴν Συντέλεια ἀκμάζουσα καὶ ἀείρουτη.

* * *

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα μας·

Μοῦ ἔκανε ἰδιαίτερη ἐντύπωση ἀπὸ τὴν τόσο πνευματικὴ Ὁμιλία τοῦ ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ μας πατρὸς Κυπριανοῦ, ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας θεωρεῖ τὸν Γέροντα, τὸν πνευματικὸ Πατέρα, ὡς «στόμα» Του.

■ Καὶ σκέφτηκα, ὅτι ὅπως κάθε πηγὴ ἔχει ἓναν κρουνὸ – ἓνα στόμα, ἔτσι καὶ ἡ *Πηγὴ* τῆς Μονῆς μας ἔχει τὸ «στόμα» τῆς, δηλαδὴ τὴν Σεβασμιότητά Σας, ἀπὸ τὴν ὁποία ρεεῖ συνεχῶς ὁ λόγος τῆς Χάριτος.

■ Καὶ ὁ λόγος αὐτὸς εἶναι τόσο ἄφθονος, ὥστε ἔγινε, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Κυρίου μας, ὀρμητικὸ ποτάμι, τὸ ὁποῖο διασχίζει καὶ ποτίζει πλέον ὅλα τὰ μήκη καὶ τὰ πλάτη τῆς ὑψηλίου καὶ δοξάζεται ἡ Ἁγία Πίστις τῶν Ὁρθοδόξων.

■ Ἄς εἶναι εὐλογημένο τὸ ὄνομα τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, διότι φρόντισε νὰ φανερωθεῖ ἡ *Πηγὴ* αὐτὴ· διότι προνόησε νὰ ἔχει ἡ *Πηγὴ* αὐτὴ ἓνα τόσο πολύρητο «στόμα»· διότι μερίμνησε νὰ διασφαλίσαι τὴν *Πηγὴ* Του αὐτὴ μὲ μία πολύπυργη Ἀδελφότητα.

* * *

Ἄς μᾶς ἐπιτρέψετε, Σεβασμιώτατε πνευματικέ μας Πατέρα, τὴν στιγμή αὐτή,

- νὰ Σᾶς ἀσπασθοῦμε ὅλοι νοερά·
- νὰ Σᾶς ζητήσουμε συγχώρηση, διότι μὲ τὶς ἀπροσεξίες μας δὲν ἀξιοποιοῦμε τὸ γάργαρο νερὸ ποὺ τρέχει ἀπὸ τὸ «στόμα» Σας καὶ ὁ ἀγρὸς τῆς καρδιάς μας δὲν ἀποδίδει τοὺς ἀνάλογους καρπούς·

- καὶ νὰ Σᾶς εὐχηθοῦμε ἀκλόνητη ὑγεία καὶ πολυετία.

■ Τέλος, εἶθε νὰ ἀξιωθοῦμε σὲ πέντε χρόνια, τὸ 2011, νὰ πανηγυρίσουμε ὅλοι μαζί, μὲ μπροστάρη – ὅπως πάντοτε – τὴν Σεβασμιότητά Σας, τὴν πρώτην πενηνταετίαν τῆς εὐλογημένης *Πηγῆς* τοῦ Μοναστηριοῦ μας.

■ Εἶθε νὰ δώσει ἡ Παναγία μας καὶ οἱ Ἅγιοί μας νὰ τιμήσουμε θεάρεστα τὸ χρυσοῦν αὐτὸ ἰωβηλαῖον, διὰ τῶν ἁγίων εὐχῶν Σας. Ἀμήν!

«Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα!».

• ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:

Με ιδιαίτερη συγκίνηση, εὐχαριστοῦμε τὸν ἀγαπητὸ ἐν Χριστῷ ἀδελφὸ μας, κύριο Γεώργιο Τεπετζικιώτη, γιὰ τὸν «Χαιρετισμό» του, τὸν γεμᾶτο κατανυκτικὴ ἀπλότητα, εὐγνωμοσύνη καὶ ἐλπίδα.

* * *

Ἐφθασε ἡ στιγμή νὰ προσφέρουμε στὸν ἐορτάζοντα Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας τὸ καθιερωμένο μας δῶρο.

Ὅπως πάντοτε, εἶναι πολὺμνος καρπὸς καὶ μόχθος τοῦ Ἁγιογραφείου τῆς Μονῆς μας καὶ ἀποτέλεσμα συλλογικῆς προσπάθειας τῆς Ἀδελφότητός μας.

Ἐχει, ὅπως πάντα, ἄμεση σχέση μὲ τὸ θέμα τῆς ἐφετινῆς μας Ἐκδηλώσεως, τὴν «Κεντρικὴ θέσι τοῦ Γέροντος στὸν ἀγιασμὸ τοῦ Ὑποτακτικοῦ».

Παρακαλῶ τὸν Ὁσιολογιώτατο πατέρα Κλήμη νὰ παρουσιάσῃ τὸ δῶρο.

3. - Παρουσίασις καὶ προσφορὰ δώρου.

«Τὸ Ὅραμα τοῦ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου»

• Διαστάσεις: 45×60 ἐκ. •

Μέρος Γ'.

• ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:

Ἦδη εἰσερχόμεθα, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, στὸ τρίτο Μέρος τοῦ Προγράμματός μας.

Ἡ Χορωδία καὶ Ὀρχήστρα «*Ἑλληνορθόδοξη Κληρονομιά*» θὰ μᾶς παρουσιάσῃ, ὅπως κάθε χρόνο, δημοτικὰ τραγούδια καὶ ὀργανικοὺς σκοπούς.

Ἐφ' ὅσον ὅλα πρέπει νὰ ἀρχίζουν μὲ τὴν δοξολογία τοῦ Θεοῦ, τὸ πρῶτο τραγούδι εἶναι προτρεπτικὸ πρὸς *Δοξολογίαν Θεοῦ*.

Στίχοι καὶ μέλος Γεωργίου Βιολάκη, Πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἦχος πλάγιος τοῦ πρώτου, ἑναρμόνιος. Ρυθμὸς τετράσημος.

1. - «*Δοξολογία Θεοῦ*».

Δοξολογία Θεοῦ

Ἦχος πλ. α' ἑναρμόνιος. Ρυθμὸς τετράσημος.

Στίχοι καὶ μέλος Γεωργίου Βιολάκη, Πρωτοψάλτου Μ.Χ.Ε.

Λαοὶ τῆς γῆς δοξάσατε,
ἐν ψαλτηρίῳ ᾄσατε, (2)
τῷ Πλάσῃ τοῦ φωτός,
δόξα ἐν ὑψίστοις τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς. (2)

Δοξάσατε τὸν Κύριον,
τὸ Πνεῦμα τὸ σωτήριον, (2)
τὸν ἄναρχον Θεόν,
δόξα ἐν ὑψίστοις τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς. (2)

Αὐτὸς ἡ ἀγαλλίασις
καὶ φωτισμὸς καὶ ἴασις, (2)
ὁ πάντας ἐλεῶν,
δόξα ἐν ὑψίστοις τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς. (2)

● **ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:**

«Κατακαῦμένε πλάτανε».

Ἱστορικὸ τραγούδι τοῦ Μοριᾶ.

Ἦχος πρῶτος. Ρυθμὸς ἐπτάσημος.

2. – *«Κατακαῦμένε πλάτανε».*

Κατακαῦμένε πλάτανε

Ἱστορικὸ τοῦ Μοριᾶ.

Ἦχος α΄. Ρυθμὸς Καλαματιακὸς 7/8.

Κατακαῦμένε Πλάτανε,
μὲ τὰ τρανά σου κλώνια,
πόσες φορὲς δὲ μ' ἴσκιωσες.

Πόσες φορὲς στὸν ἴσκιο σου,
ἀρματωλῶν τ' ἀσκέρια,
τραγούδησαν τὴν λευτεριά.

Τραγούδησαν τὴν λευτεριά,
ὡς που ἔβγῃκαν τ' ἀστέρια,
καὶ στὸ σημάδι σ' ἔβαλαν.

Ἄλλὰ βαστᾶς περήφανος,
καὶ στέκεις παλληκάρι,
κατακαῦμένε Πλάτανε.

● **ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:**

Συνεχίζουμε μὲ ὀργανικοὺς σκοποὺς Μακεδονίας.

3. – *Ὀργανικοὶ σκοποὶ Μακεδονίας.*

● ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:

Καὶ θὰ κλείσουμε τὸ μουσικὸ μέρος τοῦ Προγράμματός μας μὲ
«Τὸ τραγούδι τοῦ βουνού».

Ποιμενικὸ Καλαματιανό.

Ἦχος πλάγιος τοῦ δευτέρου. Ρυθμὸς ἐπτάσημος.

* * *

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, εὐχαριστοῦμε θερμότατα τὴν Ὁρχήστρα καὶ Χορωδία μας «*Ἑλληνορθόδοξη Κληρονομιά*», ἡ ὁποία ἔχει συσταθῆ καὶ λειτουργεῖ ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολι Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς.

Ἡ παρουσία της, στὶς διάφορες Συνάξεις μας, ἀποτελεῖ μία πνευματικὴ μαρτυρία καὶ ταυτοχρόνως συμβάλλει στὴν ἀναζωογόνησι καὶ συνέχεια τῆς εὐωδιαστῆς πολιτισμικῆς μας Κληρονομιάς.

4. - «Τὸ τραγούδι τοῦ βουνού».

Τὸ τραγούδι τοῦ βουνού

Ποιμενικὸ Καλαματιανό.

Ἦχος πλ. β'. Ρυθμὸς ἐπτάσημος.

Στὶς στάνες τῶν βουνῶν, καὶ στὰ λημέρια,
μιὰ ὁμορφὴ ζωὴ καλοπαιρνῶ.

Σὰν κάτι παίρνει ὁ νοῦς μου ἀπ' τὸ βουνό,

κι ἢ προσευχὴ τὸ πάει ψηλὰ στ' ἀστέρια. **(ὄις)**

Ἐπωδὸς

Ἄς ἦταν νᾶχα ἐδῶ πάντα κονάκι

μιὰ ὀλόφτωχη καλύβα ἀπὸ κλαδιά,

νὰ πίνω ἀπὸ τοῦ βράχου τὴν καρδιά

τὸ κρύσταλλο κι ἀθάνατο νεράκι. **(ὄις)**

Ξυπνῶ μὲ τὴν αὐγὴ τὴν μυρωμένη,

τὸ μύρο ἀπὸ τὸ πεῦκο περισσό,

καὶ βλέπω ἀπὸ τὴν θάλασσα χρυσό,

περήφανο τὸν ἥλιο ν' ἀνεβαίνει. **(ὄις)**

Ἄς ἦταν νᾶχα...

Μέρος Δ'.

• ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:

Τὸ Τέταρτο Μέρος τῶν «*Εὐχαριστηρίων*» μας, ἀνοίγει καὶ πάλι μὲ τὸν ... Δόκιμο Πατάπιο.

Θὰ ἐνθυμῆσθε, ὅτι στὰ περυσινὰ «*Εὐχαριστήρια*» εἴχαμε συγκινηθῆ μὲ τὶς πνευματικὲς περιπέτειες, ποὺ εἶχε ὁ Δόκιμος Πατάπιος μὲ τὰ *μῆλα τοῦ Ὁσίου Εὐφροσύνου καὶ τὰ πορτακάλια τῆς Παναγιᾶς*.

Τὸ μοναστηριακὸ ἐκεῖνο χρονικὸ, παραβολικὸ καὶ ὑπαινικτικὸ, εἶχε καὶ θὰ ἔχη συνέχεια, μάλιστα πολὺ διδακτικὴ.

Ποιά εἶναι ἡ σχέσις τοῦ Δόκιμου Πατάπιου, μὲ τὸ λάδι τοῦ Ἡγουμένου καὶ τὸν Αὐγερινὸ τῆς Παναγιᾶς;

Παρακαλῶ τὸν ἀγαπητὸ ἐν Χριστῷ καὶ ἀξιότιμο Καθηγητὴ κύριο Ὁνούφριο Σῶχο νὰ μᾶς ζωντανέψῃ καὶ πάλι τὴν συνέχεια τῆς τόσο ἐνδιαφέρουσας αὐτῆς μοναστηριακῆς περιπέτειας.

1. - «*Ὁ Δόκιμος Πατάπιος, τὸ λάδι τοῦ Ἡγουμένου καὶ ὁ Αὐγερινὸς τῆς Παναγιᾶς*».

«Εὐχαριστήρια 2005»

Ὁ Δόκιμος Πατάπιος, τὸ λάδι τοῦ Ἡγουμένου καὶ ὁ Αὐγερινὸς τῆς Παναγιάς

Ο Πνευματικὸς τοῦ Μοναστηριοῦ τῆς Παναγιάς τῶν Ἀγρῶν, ὁ παπα-Κυριακὸς, ἓνας σοφὸς Γέροντας μὲ φωτεινὸ πρόσωπο, εἶχε μείνει ἀκίνητος. Πραγματικὴ *στήλη ἄλατος!*...

Ἐκεῖνο τὸ ἀπριλιάτικο πρωῒνὸ εἶχε σηκωθῆ νωρίτερα. Μετὰ τὴν Ἀγρυπνία, δὲν εἶχε διάθεση γιὰ ὕπνο. Λαφροκοιμήθηκε γιὰ λίγο.

Καὶ πῶς νὰ κοιμηθεῖ;... Δεύτερη βδομάδα τοῦ Πάσχα. Ἀναστάσιμα τροπάρια, γεμᾶτα φῶς καὶ ζωή... Ἡ φύση γύρω χορεύει κι αὐτὴ, ἀναστημένη... «Καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς»... Κι ὅσα ζωντανὰ κι ὅσα ἄψυχα... Ἕνα ξεχείλισμα χαρᾶς μυστικῆς παντοῦ.

Κι ὅταν μεταλάβεις τὰ Ἅγια Μυστήρια, μέσα σ' αὐτὸ τὸ πανηγύρι, αἰσθάνεσαι τοὺς φωτεινοὺς Ἀγγέλους νὰ εἶναι πιὰ ἀδέλφια σου.

Βγῆκε νὰ περπατήσῃ λίγο μέσα στὰ περιβόλια. Νὰ σιγοψάλει τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη...». Νὰ μιλήσῃ μὲ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ... Νὰ προσφέρει μαζί τους τὴν ὀρθρινὴ δοξολογία στὸν Θεό... Θυμίαμα εὐωδιαστὸ τὸ ἄρωμά τους.

Μεταρσιωμένος, ἄφησε τὸ πράσινο μονοπάτι κι ἀνηφόρισε πρὸς τὸ ἀλώνι τοῦ Μοναστηριοῦ... Τόπος ἡσυχαστικὸς, τραβοῦσε πάντοτε τοὺς φιλέρημους Ἀδελφούς, γιὰ πνευματικὲς ἀναβάσεις.

Καὶ ξαφνικὰ... *πάγωσε!*...

Ἐκεῖ, μέσα στ' ἄλωνι, ἦταν ὁ νεαρὸς Δόκιμος Πατάπιος. Γονατισμένος, μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα στὸ στήθος, ἦταν στραμμένος στὴν ἀνατολή.

Ἡ χαριτωμένη του φωνὴ ἀκουγόταν καθαρά:

«Χαῖρε Ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον»... Ἄς ἔχεις χαρὰ Ἀστέρι πρωινό, ποὺ προμηνᾷς τὸν Βασιλῆά τῆς μέρας... Χαῖρε λαμπρὲ Αὐγερινέ, ποὺ πᾶς μπροστὰ στὸν Ἥλιο... Ἄς ἔχεις χαρὰ, πολλὴ χαρὰ, Μητέρα Παναγιᾶ μας, ποὺ ἦρθες πρῶτα Ἐσύ, σὰ τὴν αὐγή, γιὰ νᾶρθει μετὰ ὁ Ἥλιος, ὁ Χριστὸς μας... Κι ἄς βάλεις ἀπ' τὸ λαδάκι Σου στοῦ Γούμενου, τοῦ Γέροντά μας τὸ καντήλι... Δῶσε νὰ τρέχει ἀφθονο κι ἐμᾶς νὰ γαληνεύει...

Εἶχε ἀρχίσει νὰ γλυκοχαράζει... Στὸ ἀπαλὸ φῶς, τὸ πρόσωπο τοῦ Δόκιμου ἔμοιαζε ὑπερκόσμιο, ἀγγελικό, οὐράνιο... Τὰ δάκρυά του γυάλιζαν σὰ διαμαντάκια... Θαρρεῖς πῶς εἶχε σκεπασθῆ μ' ἓνα πέπλο θεῖο, καθὼς συνέχιζε:

«Χαῖρε Ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον»... Ἄς ἔχει χαρὰ ἡ Παναγιᾶ, ποὺ πάει μπροστὰ ἀπ' τὸν Ἥλιο... Κι ἄς δώσει ἀπ' τὸ λαδάκι Της, στὸν Ἅγιο Γούμενο, τὸν Γέροντά μου...

Ὁ παπα-Κυριακός, γεμάτος δέος, κυριολεκτικὰ τρέμοντας, ἔκανε πίσω ἀθόρυβα καὶ γύρισε στὸ κελλί του.

* * *

Εχουν περάσει ὀκτὼ μῆνες... Οἱ Πατέρες τοῦ Μοναστηριοῦ ἐξακολουθοῦν νὰ βρίσκονται σὲ μιὰ πνευματικὴ ἔξαρση... Τὰ *πορτοκάλια τῆς Παναγιᾶς* τοὺς ἔχουν συγκλονίσει.

Ὁ σεβαστὸς Ἡγούμενος, ὁ Γερο-Ἡσαΐας, τοὺς εἶχε καλέσει τότε στὸ Ναό. Ἦταν 31 Αὐγούστου, τῆς Τιμίας Ζώνης τῆς Θεοτόκου.

Μιὰ δυνατὴ ὑπερκόσμια εὐωδία πλημμύριζε τὸν Οἶκο τοῦ Θεοῦ... Τί νὰ συμβαίνει, ἄραγε;...

Ἐψαλαν τὴν Παράκληση τῆς Παναγιᾶς μὲ βαθεῖα κατάνυξη. Στὸ τέλος, ὁ Ἅγιος Γέροντας τοὺς περιέγραψε μὲ λίγα λόγια τὴν *Θεομητορικὴ Ἐπισκίαση*. Τὰ ἀναφιλητὰ ἔκοβαν τὶς λέξεις του...

Οἱ Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες εἶχαν μιὰ ὑπερφυσικὴ αἴσθηση... Ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος λὲς καὶ εἶχαν μεταμορφωθῆ. Ἀρχισαν τὶς μετάνοιες καὶ τὰ εὐλαβικὰ ἀναφωνητά... *Ὡ Παναγιᾶ μας Δέσποινα καὶ τοῦ Χριστοῦ Μητέρα!*... *Τὰ μεγαλεῖα Σου, Ἄχραντε Κόρη, τίς διηγῆσεται!*...

Στὸ τέλος, ὁ Γέροντας τεμάχισε προσεκτικὰ τὰ δύο ἀπὸ τὰ τρία πορτοκάλια... Τὸ ἄλλο θὰ τὸ φύλαγε... Εἶχε τὸν σκοπὸ του.

Τὰ κύματα τῆς εὐωδίας κυριολεκτικὰ πελάγιζαν!... Τοὺς διαπέρασαν μέχρι τὰ βάθη τοῦ εἶναι τους... Ὁ Οὐρανὸς στὴ γῆ... Ἡ γῆ στὸν Οὐρανό... «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν...».

Οἱ Πατέρες πῆραν στὰ χέρια τους τὴν θεομητορικὴ εὐλογία... Μετάλαβαν μὲ συντριβὴ καὶ φόβο. Ἡ ἔξαρση στὸ ἀποκορύφωμά της!... Ἡ Χάρη τοὺς ἐσφράγισε τόσο βαθειά... «Λάμποντες, ἀστράπτοντες, ἠλλοιωμένοι, ὀθνεῖαν ἀλλοίωσιν εὐτρεπεστάτην...».

Ὁ Γερο-Ἡσαΐας, πρὶν ἀπὸ τὸ «Δι' εὐχῶν», ἀπηύθυνε πατρικὲς νοουθεσίες, μὲ δάκρυα στὰ μάτια καὶ τρόπο αἰνιγματικό:

– Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες, πρόσχωμεν! Ἡ Πάναγνος μᾶς ἐλέησε... Κάποιο μῆνυμα μᾶς στέλνει... Τί νὰ θέλει, ἄραγε, ἀπὸ μᾶς;... Τὸ λάδι τοῦ καντηλιοῦ μου τελειώνει... Ἡ φλόγα τρεμοσβῆνει... Ἡ δύση ἐγγίζει... Τὸ νοῦ σας στὸν Δόκιμο Πατάπιο... Τὴν ὥρα ποὺ βυθίζεται ὁ ἥλιος πίσω ἀπ' τὰ βουνά, ὁ λαμπρὸς Ἀποσπερίτης δίνει χαρὰ κι ἐλπίδα...

* * *

Στὸ κελλάκι τοῦ παπα-Κυριακοῦ ἐπικρατοῦσε μιὰ γαλήνη διαφορετικὴ... Μιὰ μυστικὴ ἡρεμία... Κάτι ἀπ' τὴν σιωπὴ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος... Τὸ καντηλάκι φώτιζε ἀπόκοσμα τὶς μορφὲς τῶν Ἀγίων...

Ἡ Βρεφοκρατοῦσα κοιτοῦσε λὲς μὲ κάποια ἰλαρότητα τὸν Δόκιμο Πατάπιο. Ἦταν γονατισμένος μπροστὰ στὸν Πνευματικό. Τὸ κομποσκοινάκι του εὐωδίαζε... Τὸ εἶχε σταυρώσει στὰ πορτοκάλια τῆς Παναγιᾶς. Καὶ τώρα μέτραγε τοὺς κόμπους γαλήνια. Ἡ ἀγνὴ καρδιά του ἦταν γεμάτη φῶς ποὺ ἀντιφῆγγιζε στὸ πρόσωπό του. Πραγματικὴ ἀγιογραφία...

– Τί συμβαίνει λοιπόν, Παταπούλη μου;... ρώτησε μὲ πραότητα ὁ παπα-Κυριακός... Εἶναι καιρὸς ποὺ σὲ βλέπω σκεπτικό... Καὶ σήμερα τὴν αὐγούλα μου φαίνεται σὰ νὰ σὲ εἶδα στ' ἁλώνι... Γονατισμένος πρὸς τὴν ἀνατολή, κάτι ἔλεγες φωναχτά...

Ὁ Δόκιμος δὲν βιάστηκε ν' ἀπαντήσει... Ἔκανε εὐλαβικὰ τὸν σταυρό του... Στράφηκε γιὰ λίγο πρὸς τὴν Βρεφοκρατοῦσα... Μετά, ἔσκυψε τὸ κεφάλι, ἔτοιμος νὰ κλάψει.

Ἄγιε Πνευματικέ, τί νὰ πῶ ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλός;... ψέλλισε

μὲ δυσκολία... *Εἶχα παρακαλέσει τὴ Χάρη Της νὰ μοῦ δώσει ἓνα μηλαράκι τοῦ ὄσιου μαγειράκου, τοῦ Φρόσυνου. Κι Ἐκεῖνη μοῦ ἔδωσε τρία πορτοκάλια... Εἶχα κάνει τάμα ὅμως: δὲν θὰ φιλήσω πιά τὸ Κόνισμά Της... Καί, ξέρετε, τὸ τήρησα... Θέλω νὰ ῥμαι ἓνα ὑπάκουο «παιδὶ τῆς Παναγιάς»... Ἀλλά, τί νὰ κάνω;... Σὰν ἄνθρωπος, ἔχω κι ἐγὼ τὰ πάθια μου... Χρειαζομαι παρηγοριὰ καὶ δύναμη νὰ συνεχίσω... Γιατί δὲν μ' ἀκούει;!...*

* * *

Ενα ἑλαφρὸ μειδίαμα φάνηκε στὰ χεῖλη τοῦ Πνευματικοῦ... Σηκώθηκε ἤρεμα. Ἔβαλε θυμίαμα... Γρήγορα ἢ εὐωδιά του ἐνώθηκε μὲ τὶς ἀνοιξιάτικες μοσχοβολιές... Ἀπ' τὸ ἀνοιχτὸ παραθύρι μὲ τὶς μυρωδᾶτες γλάστρες, φάνηκε χρυσοφώτεινη ἢ σελήνη... Ἡ βασίλισσα τῆς νύχτας, ντυμένη στὰ καλά τῆς, συμμετεῖχε στὴν παράξενη αὐτὴ μυσταγωγία...

Ὁ παπα-Κυριακὸς εἶχε πείρα κι ἀρετὴ... Αὐτά, τὸν εἶχαν διδάξει νὰ βλέπει τὰ βαθύτερα... Ν' ἀλιεύει τὰ πολυτιμότερα.

– *Καλά, γυιέ μου,...* ξαναρώτησε στοργικά... *Καὶ τόσους μῆνες τώρα, γιὰ ἓνα τόσο μικρὸ πρᾶγμα, εἶναι μαραμμένη ἡ καρδούλα σου μὲ τὴν γλυκειά μας Παναγιά;... Ἀξίζει, Παταπούλη μου;... Γιὰ δὲς ἓνα γύρω τὶ μᾶς χαρίζει ἡ Εὐλογία Της;... Μὴν εἶσαι πιά κι ἀχάριστος!...*

– Ἄ, ὄχι Γέροντα..., ἀναστέναξε ὁ Δόκιμος, ἐνῶ μέτραγε τὸ κομποσκοῖνι του... *Δὲν εἶναι δὰ καὶ μικρὸ τὸ πρᾶμα τοῦτο... Ἀλλά, μὲ βρῆκε κι ἄλλο ντέρτι... Τί ἦταν πάλι αὐτὸ ποῦ εἶπε ὁ Ἅγιος Γούμενος; «Τὸ λάδι τοῦ καντηλιοῦ μου τελειώνει»;... Αἶ, κι ἂν τελειώνει, ἡ Παναγιά τί κάνει;...*

Ὁ παπα-Κυριακὸς ξαφνιάστηκε... Δὲν τὸ ἔδειξε ὅμως. Μόνο κάθισε λίγο πιὸ ἄνετα στὸ ἀσκητικὸ σκαμνάκι του... Ἡ ἔνταση τῆς ἐσωτερικῆς προσευχῆς αὐξήθηκε... Σὰν νὰ ἔχε μιὰ προαίσθηση, ὅτι θ' ἀκούσει κάτι πολὺ σοβαρό.

– *Καὶ πῶς, γυιέ μου, διασκέδασες τὸ νέο τοῦτο ντέρτι σου;...* ρώτησε ἀπαλὰ καὶ μὲ κάποια ἀγωνία.

Ὁ ἀγνόκαρδος Δόκιμος εἶχε λιγάκι ἰδρώσει... Τώρα σὰ νὰ κατάλαβε τὸ λάθος του... Τόσα τοῦ συνέβησαν αὐτοὺς τοὺς μῆνες... Γιατί νὰ μὴν ἐνημερώσει τὸν ἅγιο Πνευματικό;... Νὰ ξαλαφρώσει, νὰ πάρει μιὰ συμβουλή, νὰ ξέρει ποῦ βαδίζει.

– *Ἐκεῖ στὸ μαγειριό...,* ἀπάντησε, τραβώντας τώρα τὸ κομποσκοινάκι του πιὸ γρήγορα, *...βοηθάω τὸν Γέροντα*

Ἄνανιά στή διακονία... Εἶναι, ξέρετε, πολὺ καλὸς μαζί μου... Καὶ τί δὲν μοῦ ἔχει μάθει ὁ εὐλογημένος!... Καλὰ νὰ εἶναι... Τοῦ ἔξομολογήθηκα λοιπὸν τὰ ντέρτια μου μιὰ μέρα... Κι αὐτός, μὲ τρόπο ἀπλό, μοῦ ἔξηγησε γιὰ τὴν Παναγιὰ τὴ Δοχειάρισσα καὶ τὴν Γερόντισσα... Τὶς ἅγιες αὐτὲς Εἰκόνες στὸ Περιβόλι Της, ξέρετε... Στὸ Βατοπαίδι καὶ στὸ Παντοκράτορος... Ποὺ γέμισαν τὰ πιθάρια... Κι ἔτρεχε τὸ λάδι τῆς Παναγιᾶς... Μοῦ ἔπε ἀκόμα ὁ εὐλογημένος γιὰ τὸν Ἀποσπερίτη καὶ τὸν Αὐγερινό... Καὶ τί θέλει νὰ πεῖ ἐκεῖ στοὺς Χαιρετισμούς: «Χαῖρε Ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον»...

* * *

Ἡ **σελήνη**, τὸ ὑποπόδιο αὐτὸ τῆς Παναγιᾶς, κόντευε νὰ μεσουρανήσει...

Μὲ τὸ βασιλικὸ πέπλο τῆς χρύσιζε τὶς βουνοπλαγιές, τοὺς κάμπους καὶ πέρα τὴν γαλήνια θάλασσα. Τὰ τριζόνια εἶχαν ἀπὸ νωρὶς ἀρχίσει τὴν ἀγρύπνια τους... Τὸ ἀνοιξιὰτικο ἀεράκι μετέφερε μακρὰ τὶς ψαλμωδίες καὶ τ' ἀρώματα τῆς πασχαλινῆς φύσης... Σὲ λίγο προστέθηκε κι ὁ γλυκὸς ἦχος ἀπὸ τὸ πρῶτο τάλαντο... Ὅσοι θλιμμένοι κι ὅσοι ἀποθαρρυσμένοι ἀνοίχτε τὶς καρδιές σας...

Ὁ πολὺπειρος παπα-Κυριακὸς δὲν βιαζόταν... Ἡ πνευματικὴ ἀλειτουργία θέλει ὑπομονή... Ἡ ἀνακούφιση τοῦ πονεμένου θέλει φιλάδελφη καὶ πατρικὴ μακροθυμία.

– Ἄλλο ποὺ δὲν ἤθελα, ἅγιο Πνευματικέ... συνέχισε θὲς συνεπαρμένος τώρα ὁ Πατάπιος... Σὰ νὰ φωτίστηκε ὁ νοῦς μου... Καὶ στὴν καρδιά μου ἄναψε μιὰ μυστικὴ φωτιά... Ἀπὸ τότε, κάθε αὐγούλα τοῦ Θεοῦ, τρέχω κρυφὰ στ' ἀλώνι... Καὶ μόλις ξεμυτίσει ὁ Αὐγερινὸς ἀπὸ τὰ ἔλατα ψηλά, χαιρετίζω τὴν Παναγιὰ Μητέρα μας... Ὅπως μοῦ ἔδωκε νὰ καταλάβω ὁ Γερο-Ἄνανιάς, Αὐτὴ ἔλαμψε πρῶτα σὰν Βασίλισσα, καθὼς ὁ Αὐγερινός... Κι Αὐτὴ μᾶς ἔδωσε μήνυμα γιὰ τὸν Χριστὸ τὸ Βασιλιᾶ μας ποὺ θ' ἀκολουθοῦσε, ὅπως ὁ Ἥλιος... Καὶ γεμίζω χαρά, πολλὴ χαρά, οὐράνια χαρά, Θεέ μου... Κι ἔτσι ξεχνῶ τὰ ντέρτια μου... Καὶ πάλι ἀναθαρρεύω...

Ὁ ἀθῶος Δόκιμος σὰ νὰ εἶχε πέσει σὲ ἔκσταση... Τὸ ἀγνό του πρόσωπο εἶχε γίνεи λὲς φωτεινὸ πιότερο ἀπ' τὴ σελήνη... Κι ἄγγιζε τὸν ἥλιο... Κι ἄς ἦταν μισοσκόταδο στ' ἀσκητικὸ κελλάκι...

– *Ναί, ἀλλὰ τὸ μῆλο τοῦ ὄσιου μαγειράκου, τοῦ Φρόσυνου;*... τόλμησε ν' ἀρθρώσει ὁ Γέροντας... *Τὰ λάδι*

τοῦ σεβαστοῦ Ἡγουμένου μας, τοῦ Γερο-Ἡσαΐου;... Μὲ τοῦτα τί ἀπόγινε;... Γιατί στεναχωριέσαι;... Τόση χαρὰ νὰ σὲ κερνᾷ κὶ ἐσὺ παραπονιέσαι;...

– Αἶ, καὶ γι' αὐτὰ παρακαλῶ τὴ Παναγιά, τὴ Μάννα..., ἀπάντησε ἀμέσως μὲ ἀπλότητα ὁ Πατάπιος... Καὶ ὅμως, δὲν δείχνει ἔλεος καὶ δὲν μὲ ἐπακούει... Δὲν εἶμαι, ἄραγε, κὶ ἐγὼ παιδί Της πονεμένο;... Νά, στ' ἀλῶνι σήμερα, ἀφοῦ τὴν ἐχαιρέτισα μὲ τὸν Αὐγερινό, μὲ πῆρε λιγάκι ὁ ὕπνος... Καὶ νά, ποῦ ἦρθε ἡ Χάρη Της, Βασίλισσα ντυμένη... Καὶ στοργικὰ μὲ φίλησε στὸ μέτωπο... Ἔτσι, ὅπως καὶ ἡ μάννα μου, ἡ κυρα-Δέσποινα, ὅταν μὲ ξυπνοῦσε γιὰ τὸ σχολεῖο... Καὶ κάπως σοβαρὰ μοῦ λέει, γεμάτη τρυφερότητα: «Γιὰ τὸ μηλαράκι δὲν εἶναι ἀκόμα καιρός... Νὰ μὴν στενοχωριέσαι... Τὸ καντηλάκι τοῦ Ἡγουμένου σας τὸ γέμισα καὶ πάλι.... Θ' ἀνάβει ἀκόμη ἀρκετά... Μέχρι ποῦ θὰ σὲ κάνει Μοναχό... Τότε θὰ καταλάβεις καθαρὰ, ὅτι εἶμαι ὁ Αὐγερινὸς ποῦ φέρνει στὴν καρδιά σου τὸν Ἥλιο...».

* * *

Ἀκριβῶς τὴν στιγμή ἐκείνη, ἄρχισαν νὰ ἠχοῦν οἱ καμπάνες!... Σὰ νὰ ξέσπασαν ἀπὸ χαρὰ... Ἦταν λὲς τὸ ἀποκορύφωμα ἐνὸς ἱεροῦ δράματος... Ἡ Ἀγρυπνία ἀρχίζε στὸ Μοναστήρι τῆς Παναγιάς τῶν Ἀγρῶν.

Ὁ ἅγιος Πνευματικὸς δὲν ἄντεξε ἄλλο... Ἔκανε ἀργὰ καὶ σταθερὰ τὸ σταυρό του... Κὶ ἄφησε τὰ δάκρυα νὰ τρέξουν ἀληθινὸ ποτάμι στὰ κάτασπρα γένηια του...

Σηκώθηκε... Προσκύνησε τὴν Βρεφοκρατοῦσα μὲ βαθεῖα συντριβή... Χρίσθηκε μὲ τὸ λαδάκι ἀπ' τὸ καντήλι Της... Κὶ ἐζήτησε τὸ ἔλεός Της.

Μετά, γύρισε κὶ ἀσπάθηκε διακριτικὰ τὸ κεφαλάκι τοῦ νεαροῦ Δόκιμου Πατάπιου... Σὰ νὰ ἔθελε ν' ἀντλήσει ἀθωότητα, ἀπλότητα, καθαρότητα, φῶς...

Καὶ πῆρε νὰ ψέλνῃ κατανυκτικὰ τὸ «Ἐπὶ Σοὶ χαίρει», μὲ τὴν ὑποβλητικὴ γερωντικὴ του φωνή... Κὶ ὅλη τὴ νύχτα, μεσ' τὸ ἀπριλιάτικο πανηγύρι, συνέχισε νὰ δοξάζει τὴν Ἄχραντο Μητέρα τοῦ Θεοῦ... Αὐτὴν, ποῦ εἶχε καλέσει τὸν Πατάπιο στὰ δεκάξι του, λέγοντας: «Ἐλα κοντά μου νὰ γίνεις παιδί μου!...». Αὐτὴν, ποῦ τὸν εἶχε βεβαιώσει στὰ δεκαεπτὰ του: «Εἶσαι τὸ παιδί μου καὶ εἶμαι κοντά σου!...». Αὐτὴν, ποῦ χθὲς τὸν φίλησε στοργικὰ, λέγοντας: «Εἶμαι ὁ Αὐγερινὸς ποῦ φέρνει στὴν καρδιά σου τὸν Ἥλιο!...».

+29.9-1.10.2006, Ἁγίας Σκέπης

● ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:

Εὐχαριστοῦμε ἐγκάρδια τὸν Καθηγητὴ κύριο Ὀνούφριο Σῶχο, γιὰ τὴν χαρισματικὴ ἀπαγγελίαν τῆς τόσο κατασκευαστικῆς αὐτῆς διηγήσεως μὲ τὸν Δόκιμο Πατάπιο, τῆς ὁποίας ἀναμένουμε μὲ ἀγωνία τὴν συνέχεια, ἐλπίζουμε τοῦ χρόνου.

* * *

Θὰ ὀλοκληρώσουμε τὸ ἀποφινὸ μας Πρόγραμμα μὲ μία ταινία, ἡ ὁποία εἶναι παραγωγὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας.

Ἀφορᾷ τὴν Ἱεροποστολικὴ προσπάθεια τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων.

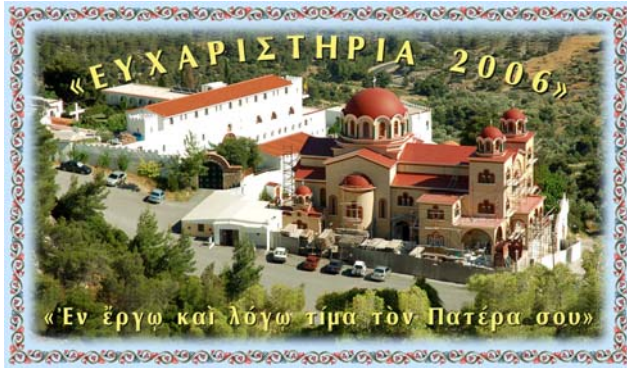
Βεβαίως, εἶναι μόνο μία σελίδα ἀπὸ τὸ μεγάλο βιβλίο τῆς Ἱεραποστολῆς, ἀλλὰ – κατὰ τὸ γνωστὸ – *ἐξ ὄνουχου τὸν λέοντα...*

Πρόκειται γιὰ ἓνα Ὀδοιπορικὸ στὴν Ὁρθόδοξον Κένυα.

Ἄς συμπορευθοῦμε λοιπὸν ἀπόψε νοερῶς μὲ τοὺς Ἱεραποστόλους μας.

2. – *Ταινία: «Ὀδοιπορικὸ στὴν Ὁρθόδοξον Κένυα. 2001-2005».*

«Εὐχαριστήρια 2005»

ἽΟδοιπορικὸ στὴν ἽΟρθόδοξη Κένυα 2001-2005

α. ἽΗ Κένυα

1. ἽΕνα ἽΟδοιπορικὸ, καὶ μάλιστα ἽΟρθόδοξο, στὴν Κένυα κρύβει πολλὲς ἐκπλήξεις καὶ ταυτόχρονα, ἀποτελεῖ μία μεγάλη πρόκλησι.
2. Τετραπλάσια περίπου σὲ ἔκτασι ἀπὸ τὴν ἽΕλλάδα, ἽΗ Κένυα εὐρίσκεται ἀκριβῶς ἐπάνω στὸν ἽΙσημερινό, στὴν ἽΑνατολικὴ ἽΑφρική.
3. ἽΑνεξάρτητη χώρα ἀπὸ τὸ 1963, ἀγκαλιάζει ἕναν πολύγλωσσο καὶ πολυεθνικὸ πληθυσμὸ 34 ἑκατομμυρίων.
4. Εὐχάριστη ἑκπληξι προκαλεῖ τὸ ὅτι, τὸ 65% τῶν Κενυατῶν εἶναι Ἵηλικίας κάτω τῶν 24 ἐτῶν!
5. Καὶ ἀναλογοῦν κατὰ μέσον ὄρο σὲ κάθε γυναῖκα 5 παιδιά!
6. ἽΗ χώρα, τὰ τελευταῖα χρόνια, μαστίζεται ἀπὸ τὴν ἐξάπλωσι τοῦ AIDS: περίπου 7% τοῦ ἐνήλικου πληθυσμοῦ εἶναι φορεῖς τοῦ Ἵοῦ τῆς ἀσθένειας, ἐνῶ κάθε χρόνο πεθαίνουν 150.000 ἄνθρωποι.
7. Τὰ 3/4 τῶν Κενυατῶν εἶναι Χριστιανοὶ διαφόρων Δογμάτων καὶ ἽΟμολογιῶν.
8. ἽΗ ἽΟρθοδοξία ἑγινε γνωστὴ καὶ γνώρισε ἀνάπτυξι στὴν χώρα ἀπὸ τὴν τέταρτη δεκαετία τοῦ προηγούμενου αἰῶνος.
9. ἽΟ Γεώργιος Γκαθούνα προσῆλθε στὴν ἽΟρθοδοξία, ἐργάσθηκε Ἵεραποστολικά μὲ θαυμαστὸ ζῆλο καὶ τὸ 1973 χειροτονήθηκε ἽΕπίσκοπος.

10. Τὸ 1985, μαζί μὲ πολλές Ἐνορίες καὶ χιλιάδες πιστοὺς, ἀποχωρεῖ ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας, ἐξ αἰτίας τοῦ ἀντορθοδόξου Οἰκουμενισμοῦ, καὶ ἐντάσσεται στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῶν Ἐνισταμένων.

β. Τὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου

1. Τὸ ὄρος Κένυα, ὕψος 5.200 μ., εἶναι τὸ δεύτερο ὑψηλότερο τῆς Ἀφρικῆς, μετὰ τὸ Κιλιμάντζαρο, ὕψος 5.900 μ.

2. Στους πρόποδες, στὴν περιοχὴ Κάντζα τοῦ Ἑμπού, δυτικὰ τῆς χώρας, σὲ μία θαυμάσια τοποθεσία, εὐρίσκεται τὸ Γυναικεῖο Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

3. Ἡ Ἀδελφότης ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑννέα Μοναχές, μὲ Καθηγουμένη τὴν Γερόντισσα Χριστονύμφη, 38 ἐτῶν, ἡ ὁποία εἶχε μείνει πέντε χρόνια στὴν Ἑλλάδα, ὡς τὸ 1995, γιὰ νὰ μνηθῆ στὸν Ὁρθόδοξο Μοναχισμό.

4. Μετὰ ἀπὸ δέκα περίπου ἔτη ζωῆς καὶ κτηριακῆς ἀναπτύξεως, ἡ πρώτη καὶ μοναδικὴ πρὸς τὸ παρὸν Ὁρθόδοξη Ἀφρικανικὴ Μονὴ εἶναι μία πραγματικότης. Κυριολεκτικὰ, θαῦμα τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου!

5. Οἱ μοναχικὲς κουρὲς τῶν Ἀδελφῶν· ὁ νέος λιθόκτιστος Ναός· ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας, τὸ 2001· ἡ Ἐνθρόνισις τῆς Καθηγουμένης Χριστονύμφης, τὸ 2003· καὶ ἡ ἐπέκτασις τῶν ἐγκαταστάσεων, κατέστησαν τὸ νεόδμητο Μοναστήρι κέντρο Ὁρθοδόξου Πνευματικότητος.

6. Οἱ Ἀδελφὲς ἀσχολοῦνται μὲ διάφορα διακονήματα: ράβουν, πλέκουν μάλλινα εἶδη, φτιάχνουν κομποσχοίνια καὶ καλλιεργοῦν τσαΐ· ἡ καλλιέργεια αὐτὴ εἶναι τὸ κύριο διακόνημά τους.

7. Τὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἀποτελεῖ ἤδη μίαν ὄασι προσευχῆς, λειτουργικῆς ζωῆς καὶ πνευματικῆς τροφοδοσίας τῶν πιστῶν.

8. Ἡ ἰδιαίτερη αὐτῆ σημασία τοῦ Μοναχισμοῦ στὴν ζωὴ τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, ἀνοίγει προοπτικὲς γιὰ τὴν ἴδρυσιν καὶ ἑνὸς ἀνδρικοῦ Μοναστηριοῦ στὸ ὄρος Κένυα.

γ. Πηγὲς Ζῶντος Ὑδατος

1. Ἡ Μαύρη Ἑπειρος διψᾷ γιὰ τὴν Ἀλήθεια!... Γιὰ τὸ Ὑδωρ τῆς Ζωῆς!...

2. Κάθε ἐκκλησιαστικὴ Κοινότης, κάθε ἱερός Ναός, κάθε ἅγιο Μοναστήρι, ποὺ ἱδρύεται μὲ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ, ἀποτελεῖ μίαν πηγὴ Ζῶντος Ὑδατος.

3. Στὴν Κένυα, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, ἔχει πρὸς τὸ παρὸν 10 Ἐνορίες, ἓνα Μοναστήρι, 9 Κληρικούς καὶ 9 Μοναχές.

4. Μία μικρὰ ζύμη, ἡ ὁποία ὑπόσχεται μεγάλα ἀποτελέσματα.

5. Οἱ πρῶτοι Ναοί: πτωχικὲς καλύβες, ξύλινα οἰκήματα, ἀργὰ – ἀλλὰ σταθερά, μὲ τὸν ζῆλο καὶ τὶς θυσίες τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, γίνονται ὠραίες λιθόκτιστες Ἐκκλησίες.

*Οἱ Ναοὶ καὶ οἱ τίτλοι τους, χωρὶς ἀφήγησι.
Μόνον ὑπότιτλοι.*

•
Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίας Σκέπης, Καρούρι, Ναϊρόμπι

•
Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Ἰακώβου, Μανέγκι

•
Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Ἀποστόλου Λουκά, Μπούρι, Μέρου

•
Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, Μισιμουκούρου, Μέρου

•
Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίας Σοφίας, Ἔμπο

•
Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Ἀποστόλου Παύλου, Κάντζα, Ἔμπο

•
Ἐγκαίνια Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Παύλου
ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ
Κάντζα, Ἔμπο, 29 Ἰανουαρίου 2001

•
6. Μία πορεία γεμάτη συγκίνησι, ἐκπλήξεις καὶ προκλήσεις...

7. Ἕνα Ὀδοιπορικὸ στὴν Κένυα, ἡ ὁποία φωτίζεται ἤδη με τὸ ἱλαρὸν Φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας μας.

8. Ἀπὸ τὸ πανύψηλο ὄρος Κένυα, ὁ ἥλιος τῆς Ὁρθοδοξίας ἀνατέλει... Καὶ σκορπίζει Ἐλπίδες σὲ ἓναν κόσμον ἀνήσυχον ποὺ ζητάει τὴν Εἰρήνην...

Μέρος Ε΄.

● ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ:

Με τὴν Χάρι τοῦ Κυρίου μας καὶ τὴν βοήθεια τῶν Ἁγίων Προστατῶν μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, τὸ Πρόγραμμά μας ἔχει φθάσει στὸ τέλος του.

Ἡ Μοναστική μας Ἀδελφότης ἀπευθύνει γιὰ ἄλλη μία φορὰ θερμὲς καὶ ἐγκάρδιες εὐχαριστίες πρὸς ὅλους τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς μας, οἱ ὅποιοι καὶ πάλι ἐφέτος μᾶς ἐτίμησαν μετὰ τὴν παρουσία τους.

Ἡ παρουσία τους αὐτή, πολυεθνικὴ καὶ πολυγλωσσικὴ, ὑπογραμμίζει τὸ σοβαρώτατο καὶ βαρύτατο ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς, τὸ ὁποῖο ἔχει ἐπωμισθῆ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, ὑπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας.

Ἰδιαίτερα εὐχαριστοῦμε, τόσο τοὺς παρόντας, ὅσο καὶ τοὺς ἐπιστρέφαντας ἤδη στὶς πατρίδες τους, ἀγίους Ἀρχιερεῖς, οἱ ὅποιοι ἤλθαν καὶ ἐφέτος ἀπὸ διάφορες χῶρες τοῦ ἐξωτερικοῦ (Ρουμανία, Βουλγαρία, Ἀμερικὴ, Αὐστραλία, Ἰταλία, Σουηδία), καὶ στοὺς ὁποίους προσωπικὰ ἀναφερθῆκαμε κατὰ τὴν Πανήγυρι τῆς Μονῆς μας.

Ἐντελῶς ἰδιαίτερες καὶ ἐγκάρδιες εὐχαριστίες ἐκφράζουμε πρὸς τὸν Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἑτνα Καλιφορνίας κ. Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος – παρὰ τοὺς μεγάλους κινδύνους ἐκ τῶν πολλῶν ἀσθενειῶν του – ἐταξίδευσε διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς ἐπὶ ἓνα καὶ πλέον μῆνα, προκειμένου νὰ παρευρίσκεται ἐγκαίρως στὴν Πανήγυρι τῆς Μονῆς μας!!!

Ἡ ὑγεία τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Χρυσοστόμου δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ ταξιδεύῃ ἀεροπορικῶς· ἔτσι, θὰ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ὑποβληθῆ σὲ δεύτερη ταλαιπωρία, γιὰ νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν Ἀμερικὴ καὶ νὰ φθάσῃ στὴν Ἑδρα του καὶ πάλι μετὰ ἀπὸ ἓνα μῆνα!!!

Ἐπίσης, εὐχαριστοῦμε καὶ ὅλους τοὺς Κληρικούς, τοὺς Μοναχοὺς καὶ τὶς Μοναχές, ποὺ εἶναι ἐδῶ ἀπόψε καὶ ἀντιπροσωπεύουν τὶς Ἑνορίες καὶ τὶς Μοναστικές μας Ἀδελφότητες ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐξωτερικό.

Εὐχαριστοῦμε πολὺ καὶ καλωσορίζουμε ἐγκάρδια τὸν πατέρα Ἀντώνιο ἀπὸ τὴν Σαρδινία καὶ τὸν αἰδεσιμώτατο Πρωτοπρεσβύτερο πατέρα Ἰάκωβο ἀπὸ τὴν Κένυα.

Ἐκφράζουμε τὴν ἐγκάρδια εὐγνωμοσύνη μας καὶ πρὸς τὴν Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, ἡ ὁποία – ἐκτὸς τῶν ἄλλων – ἐμόχθησε καὶ στὸ μεταφραστικὸ ἔργο, γιὰ τὴν ταυτόχρονη ἀπόδοσι τῆς ἀποφινῆς μας Ἐκδηλώσεως στὰ Ἀγγλικά καὶ Ἰταλικά, ὥστε νὰ παρακολουθῆται καὶ ἀπὸ τοὺς ἀλλοδαποὺς φιλοξενουμένους μας.

Δὲν θὰ πρέπει βεβαίως νὰ λησμονήσω νὰ εὐχαριστήσω καὶ τοὺς παρισταμένους ἀξιότιμους πολιτικοὺς ἄρχοντας, γιὰ τὴν μέχρι τώρα συμπαράστασί τους καὶ τοὺς προτρέπουμε νὰ συνεχίσουν, ὥστε μὲ τὸν τρόπο τους νὰ συμβάλλουν καὶ αὐτοὶ στὴν εἰρηνικὴ συνεργασία τῶν λαῶν ὑπὸ τὴν σκέπη τῆς ὑπερεθνικῆς Ὁρθοδοξίας μας.

Ἰδιαιτέρως εὐχαριστοῦμε τὸν Δήμαρχο Φυλῆς, τὸν ἀγαπητό μας κ. Δημήτριο Μπουραῖμη, πρὸς τὸν ὁποῖο μάλιστα ἀπευθύνουμε θερμὰ συγχαρητήρια γιὰ τὴν πρόσφατη ἐπανεκλογή του στὸ ὑψηλὸ δημόσιο λειτούργημα τοῦ Δημάρχου· ἡ θητεία του, μαζί μὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς συνεργάτες του, εὐχόμεθα νὰ εἶναι γόνιμος καὶ καρποφόρος γιὰ τὸ καλὸ τῆς Φυλῆς.

Τέλος, εὐχαριστοῦμε καὶ πάλι ὅλους γενικῶς τοὺς παρισταμένους, οἱ ὁποῖοι ἐτίμησαν τὰ «*Εὐχαριστήρια*» ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Σεβασμιωτάτου πνευματικοῦ Πατρὸς καὶ Μητροπολίτου μας.

Στὴν ἔξοδο, ὅπως πάντοτε, θὰ δοθοῦν σὲ ὅλους διάφορες εὐλογίες, καθὼς καὶ ἓνα *Ἀναμνηστικό*: τὸ ἀντίτυπο τῆς ἱερᾶς Εἰκόνης μὲ τὸ Ὅραμα τοῦ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου, ἡ ὁποία προσεφέρθη ἀπόψε στὸν πνευματικὸ μας Πατέρα.

Ἐπίσης, στὴν ἔξοδο διατίθενται καὶ οἱ νέοι Ἡμεροδείκτες τοῦ ἔτους 2007.

* * *

Παρακαλῶ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας νὰ προσέλθῃ στὸ Βῆμα γιὰ νὰ θέσῃ τὴν κατακλείδα τῆς Ἐκδηλώσεώς μας «*Εὐχαριστήρια 2006*».

2.- *Κατακλείς ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατρὸς ἡμῶν.*

3.- *Πολυχρόνιον.*

4.- *Διανομὴ γλυκυσμαίων καὶ εὐλογιῶν.*

✠

**Τῷ δὲ Θεῷ ἡμῶν
δόξα, προσκύνησις
καὶ εὐχαριστία!**